

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3443/2026-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednika vijeća, Dubravke Zubović, suca izvjestitelja i Maje Bilandžić, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom NEVING d.o.o., OIB 70989676533, Ulica Pavla Radića 3, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik Nikša Krešimir Penić, odvjetnik u Zagrebu, odlučujući o žalbi dužnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-298/2026-44 od 15. srpnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 30. rujna 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se dužnikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-298/2026-44 od 15. srpnja 2026.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-298/2026-44 od 15. srpnja 2026. odbačen je prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka nad dužnikom NEVING d.o.o., OIB 70989676533, Ulica Pavla Radića 3, Zagreb (točka I. izreke). Stavljeno je izvan snage rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-298/2026-10 od 11. ožujka 2026., kojim je nad dužnikom NEVING d.o.o. otvoren predstečajni postupak i ukidaju se sve radnje određene tim rješenjem (točka II. izreke).

2. Tako je prvostupanjski sud odlučio primjenom odredbe članka 32. stavka 1. točke 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ) budući da dužnik u popisu imovine i obveza dužnika nije naveo postupak, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Povrv-1771/2021, a koji je bio u tijeku u vrijeme podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka, iako je znao i morao znati za njegovo postojanje.

3. Dužnik je podnio žalbu protiv označenog rješenja, koje pobija u cijelosti zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Tvrdi da je pobijano rješenje nezakonito. Ukazuje da je u popis imovine i obveza dužnika unio sve sudske postupke za koje je imao saznanja, a podatke da je crpio iz sustava e-Komunikacije.

Ukazuje da podatak o vođenju postupka Povrv-1771/2021 pritom nije bio naveden u tom sustavu. Ističe da nije imao neposrednih saznanja o tom sporu budući da je u njemu zastupan po punomoćniku, odvjetniku. Navodi da je ipak dostavio podatak o predmetnom parničnom postupku jer ga je naveo na obrascu kojim se očituje o prijavljenim tražbinama u predstečajnom postupku vjerovnika Damira Stanića, vl. obrta STANIĆ, na kojem je osporio tražbinu vjerovnika i kao razlog naveo vođenje parnice Povrv-1771/2021. Smatra da opisano postupanje predstavlja dopunu njegovog prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka. U tom smislu poziva se na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1923/2023. Tvrdi da iz navedenog proizlazi da nije postupao s namjerom da svjesno prikrije postojanje predmetnog spora. Također, smatra da se pobijano rješenje temelji na pretjeranom formalizmu zbog čega mu je povrijeđeno pravo na pristup sudu. Nadalje, ukazuje da je 22. srpnja 2026. vjerovniku Damiru Staniću, vl. obrta STANIĆ dao izjavu o prijeboju te je tražbina koju je taj vjerovnik prijavio prestala prijebojem 22. travnja 2025. Također ističe da su dužnik i navedeni vjerovnik sklopili i Sporazum o otpustu duga od 22. srpnja 2026., koji dostavlja uz žalbu, u kojem je vjerovnik izjavio da više nema nikakvih daljnjih potraživanja prema dužniku po osnovi tražbine koju je prijavio u predstečajnom postupku. Isto tako, ukazuje da je podneskom, kojeg dostavlja uz žalbu, povukao tužbu u spornom parničnom postupku. Stoga smatra da predmetni postupak na koji se poziva sud u pobijanom rješenju nije od značaja za ovaj predstečajni postupak. Nadalje, ističe da je zaključak prvostupanjskog suda od 26. veljače 2026. kod dužnika stvorio uvjerenje da je popis imovine i obveza u odnosu na popis sporova, koji je dužnik dostavio, potpun i uredan; da je sud trebao u skladu s odredbom članka 11. stavka 3. SZ-a utvrditi sam u kojim je postupcima dužnik stranka te eventualno, sukladno odredbi članka 31. stavka 2. SZ-a pozvati dužnika da svoj prijedlog dopuni. Ukazuje da je prvostupanjski sud šest dana prije donošenja pobijanog rješenja produljio trajanje zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja za daljnjih 90 dana te rok trajanja predstečajnog postupka za daljnjih 180 dana, što je dovelo kod dužnika da opravdano očekuje nastavak postupka, a ne odbacivanje prijedloga. Smatra da je pobijano rješenje zahvaćeno bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP). Mišljenja je da pobijano rješenje predstavlja nerazmjernu i neopravdanu sankciju koja pogađa ne samo dužnika već i sudbinu gotovo 35 radnika te izgleda za namirenje svih vjerovnika kroz plan restrukturiranja.

4. Žalba je neosnovana.

5. Pobijano rješenje ispitano je u pobijanom djelu na temelju odredbe članka 365. stavka 1. i 2. te članka 381. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a, u granicama razloga navedenim u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava te je utvrdio da je prvostupanjski sud donio zakonitu i pravilnu odluku.

6. Iz podataka u spisu proizlazi da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-298/2026-10 od 11. ožujka 2026. nad dužnikom otvoren predstečajni

postupak. Podneskom od 19. svibnja 2026. vjerovnik Damir Stanić, vlasnik obrta STANIĆ, obrt za prijevoz, zemljane radove i održavanje prometnica, podnio je prijedlog za odbačaj prijedloga za otvaranje stečajnog postupka primjenom odredbe članka 32. stavka 1. točke 4. SZ-a iz razloga što dužnik u popisu imovine i obveza dužnika nije prijavio parnični postupak, koji se vodi između dužnika kao tužitelja i tog vjerovnika kao tuženika pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Povrv-1771/2021. Dužnik se očitovao na prijedlog vjerovnika podneskom od 2. lipnja 2026. u kojem u bitnome navodi da nije moguće odbaciti prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka o kojem je već pravomoćno odlučeno rješenjem o otvaranju predstečajnog postupka, dok u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke iz odredbe članka 64. SZ-a koje bi opravdavale obustavu predmetnog predstečajnog postupka. Naveo je da je iz samog prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka nad dužnikom naznačen parnični postupak koji se vodi s vjerovnikom. Istaknuo je da je podatke o postupcima pribavio iz sustava e-Komunikacije stoga da je popis imovine i obveza uredan i potpun, u skladu sa dostupnom sudskom evidencijom. Ukazao je da vjerovnik nastoji zlouporabiti okolnost vođenja predstečajnog postupka radi ostvarenja ciljeva koji nisu u skladu sa svrhom i načelima predstečajnog postupka (uzrokovanje stečaja nad dužnikom radi prekida te daljnje obustave postupka koji vodi s dužnikom). Nakon toga, rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-298/2026-39 od 9. srpnja 2026. produljuje se trajanje zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja za daljnjih 90 dana u predstečajnom postupku nad dužnikom, dok se rješenjem poslovni broj St-298/2026-40 od 9. srpnja 2026. dopušta produljenje roka za završetak predstečajnog postupka nad dužnikom za daljnjih 180 dana. Potom prvostupanjski sud 15. srpnja 2026. donosi pobijano rješenje.

7. Pobijanim rješenjem nisu počinjene bitne povrede odredaba postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti niti je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a na koju ukazuje žalitelj.

8. Iz prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka i svih njegovih dopuna proizlazi da dužnik nije naznačio parnični postupak, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, pod poslovnim brojem Povrv-1771/2021. Iz spisa nespornim proizlazi da je taj postupak bio u tijeku u vrijeme podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka. Također, iz spisa nespornim proizlazi da je upravo dužnik tužitelj u navedenom parničnom postupku, slijedom čega se ne može prihvatiti dužnikova tvrdnja da za postojanje tog spora nije imao neposrednih saznanja, odnosno da je podatke o svim sudskim postupcima za koje je znao crpio iz sustava e-Komunikacije. Obveza dužnika da u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka potpuno i istinito prikaže svoju imovinu i obveze nije ograničena na podatke koji su evidentirani u tom sustavu. Okolnost što predmetni postupak eventualno nije bio evidentiran u tom sustavu ne može osloboditi dužnika obveze navođenja postupka u kojem je sam pokrenuo parnicu i u kojem je stranka (tužitelj).

9. Neosnovano dužnik smatra da bi okolnost što je predmetni postupak naveo u očitovanju o prijavljenoj tražbini vjerovnika predstavljala dopunu prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka. Očitovanje dužnika o prijavljenim tražbinama

vjerovnika ima drugu procesnu svrhu te se navođenje tog postupka kao razlog osporavanja tražbine ne može smatrati dopunom popisa imovine i obveza dužnika, koji je dužnik bio dužan dostaviti uz prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka.

10. Suprotno dužnikovim žalbenim navodima, nije odlučno je li dužnik postupao s namjerom da svjesno prikrije postojanje predmetnog spora. Odredba članka 32. stavka 1. točke 4. SZ-a ne veže svoju primjenu uz dokazivanje posebne namjere prikrivanja spora, već je odlučno da dužnik u popisu imovine i obveza nije naveo postupak u kojem je stranka iako je za njegovo postojanje znao ili je morao znati. U konkretnom slučaju dužnikovo saznanje o predmetnom postupku je nesporno već zbog činjenice da je tužitelj u tom postupku.

11. Neosnovano dužnik u žalbi navodi da mu je povrijeđeno pravo na pristup sudu te prigovara pretjeranom formalizmu prvostupanjskog suda. Obveza potpunog i istinitog prikazivanja imovine i obveza dužnika, uključujući postupke koji se vode pred sudom ili javnopravnim tijelom, nije puki formalni zahtjev, već predstavlja jednu od temeljnih obveza dužnika u predstečajnom postupku. Iz tog razloga posljedica propusta propisana člankom 32. stavkom 1. točke 4. SZ-a ne može se smatrati pretjeranim formalizmom kada se radi o postupku za čije je postojanje dužnik znao, odnosno morao znati.

12. Nisu osnovani niti žalbeni navodi dužnika da je prvostupanjski sud u konkretnom slučaju, prije donošenja pobijanog rješenja, bio dužan pozvati dužnika na dopunu prijedloga u smislu odredbe članka 31. stavka 2. SZ-a zbog čega bi izostanak takvog formalnog poziva utjecao na zakonitost pobijanog rješenja. Naime, u predmetnom slučaju ne radi se o situaciji u kojoj je sud dužniku prvi put u pobijanom rješenju ukazao na nedostatak za koji dužnik prethodno nije znao. Iz stanja spisa proizlazi da je prije donošenja pobijanog rješenja vjerovnik Damir Stanić, vlasnik obrta STANIĆ jasno ukazao prvostupanjskom sudu na postojanje parničnog postupka Povrv-1771/2021 te na činjenicu da taj postupak nije sadržan u popisu imovine i obveza dužnika zbog čega je predložio odbacivanje prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka. Dužnik je nesporno bio upoznat sa sadržajem predmetnog podneska budući da se na njega očitovao. Stoga je dužnik prije donošenja pobijanog rješenja bio jasno upoznat s konkretnim nedostatkom te s činjenicom da se nenavođenje tog postupka u popisu imovine i obveza ističe kao razlog za odbacivanje njegovog prijedloga. U takvim okolnostima dužnik ne može osnovano prigovarati da mu nije dana mogućnost otkloniti navedeni nedostatak. Dužnik je bio upoznat s nedostatkom svog prijedloga, imao je stvarnu mogućnost dopuniti svog prijedlog i popis imovine i obveza na način da navede predmetni postupak, ali to nije učinio. Slijedom navedenog, izostanak posebnog formalnog poziva na dopunu prijedloga, u okolnostima konkretnog slučaja, ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

13. Također, nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja žalbeni navodi dužnika da sudski postupak Povrv-1771/2021 više nije od značaja za ovaj predstečajni postupak. Naime, svoju tvrdnju žalitelj temelji na naknadno danoj izjavi o prijeboju od 22. srpnja 2026., Sporazumu o otpustu duga od 22. srpnja 2026. te podnesku kojim povlači tužbu u predmetu Povrv-1771/2021. Sve navedene

okolnosti nastupile su tek nakon donošenja pobijanog rješenja pa kao takve ne mogu biti od utjecaja na ocjenu njegove pravilnosti i zakonitosti. Tim naknadnim radnjama nije dovedena u pitanje činjenica da su u trenutku donošenja pobijanog rješenja bile ostvarene pretpostavke iz odredbe članka 32. stavka 1. točke 4. SZ-a, a prvostupanjski sud je bio dužan donijeti odluku prema činjeničnom i pravnom stanju koje je postojalo u vrijeme njenog donošenja.

14. Nadalje, okolnost da je prvostupanjski sud bio upoznat s propustom dužnika i da je nakon toga donio rješenje kojim produljuje zabranu provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja za daljnjih 90 dana te rok trajanja predstečajnog postupka za daljnjih 180 dana, može predstavljati okolnost zbog koje je dužnik očekivao daljnje vođenje predstečajnog postupka. Međutim, takvo postupanje prvostupanjskog suda ne onemogućuje prvostupanjski sud da naknadno donese odluku o odbacivanju prijedloga ako je utvrdio da su ispunjene zakonske pretpostavke za takvu odluku. Rješenja kojima je produljeno trajanje zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja te trajanje samog predstečajnog postupka nisu odluke kojom se utvrđuju da su ispunjene sve pretpostavke za njegovo daljnje vođenje niti njima dužnik stječe pravo da se postupak nastavi niti se njima isključuje primjena odredbe članka 32. stavka 1. točke 4. SZ-a, ako su za primjenu te odredbe ispunjene zakonske pretpostavke.

15. Neosnovano je pozivanje žalitelja na sudske odluke, koje dostavlja i citira u žalbi, s obzirom na to da se te odluke temelje na drugačijoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, koja nije istovjetna u ovoj pravnoj stvari. Stoga te sudske odluke nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

16. Slijedom svega iznesenog, valjalo je primjenom odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a odbiti žalbu vjerovnika kao neosnovanu i potvrditi rješenje u pobijanom dijelu.

Zagreb, 30. rujna 2026.

Predsjednik vijeća
Branka Šabarić Zovko

Broj zapisa: **9-3088d-eeb0d**

Kontrolni broj: **02876-14a05-15eb0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.